

Ovid, Met 1, Das goldene Zeitalter 2 (101-112)

ipsa quoque immunis rastroque intacta nec ullis

saucia vomeribus per se dabat omnia tellus,

contentique cibus nullo cogente creatis

arbuteos fetus montanaque fraga legebant

cornaque et in duris haerentia mora rubetis            105

et quae deciderant patula lovis arbore glandes.

ver erat aeternum, placidique tepentibus auris

mulcebant zephyri natos sine semine flores;

mox etiam fruges tellus inarata ferebat,

nec renovatus ager gravidis canebat aristas;            110

flumina iam lactis, iam flumina nectaris ibant,

flavaque de viridi stillabant ilice mella.